

JÍT SVOU CESTOU

Moje cesta za svatým Františkem jeví se mi poněkud zvláštní. Ne jednoduchá, ne obyčejná. Coby malé nemluvně byla jsem pokřtěna na přání naší stařenky. Bohužel poté se pro mě Boží cesty uzavřely, přeřala je komunistická totalita. Oba moji rodiče opustili víru i církve a začali se klanět falešnému božstvu se znakem srpů a kladiva. Bydleli jsme tenkrát u stařenky, která navzdory mnohým příkořím víru nikdy neopustila. A tak jsem zakoušela výchovu „podobojí“. Jako dítě zvědavé jsem přirozeně hledala skutečnou pravdu a opravdovou lásku, ale nenašel se nikdo, kdo by mi tehdy otevřel oči. Ani naše stařenka, protože už asi věděla, čeho jsou tehdejší mocipáni schopni a chtěla mě případných příkoří uchránit. Čtyřicet let jsem bloudila pouští života, se srpem a kladivem v zádech, s Božím milosrdenstvím nad hlavou. Aniž bych si to uvědomovala, či vůbec to vnímala, Bůh mě chránil a postupně přivedl blíž k sobě i zpět do své církve. Rok před „sametovou“ revolucí jsem konvertovala a začala obnovovat svůj vztah s Bohem i život v církvi.

Nemám ráda polovičatost, je mi vlastní důslednost, tak mi nestačilo jen tak chodit do kostela. Na radu svého zpovědníka jsem tedy začala hledat své místo v církvi, ve společenství, kde bych byla prospěšná a užitečná. Ovšem narazila jsem. Všechna společenství, která jsem oslovila, byla pro mne neprodyšně uzavřena. S poznámkami o dítěti komunistů, s připomínkou otce „estébáka“.

Začala jsem tehdy Bohu psát osobní dopisy, dělit se s ním o všechno, co jsem prožívala. A s odstupem času musím přiznat, že toto sblížení mi přineslo navzdory všemu tápání nejkrásnější chvíle mého života. Vrhla jsem se přitom i na četbu, mezi jiným i na životopisy svatých. Tak jsem se dozvěděla o svatém Františkovi i svaté Kláře, Alžbětě a Ludvíkovi, i mnohých dalších svatých. Nejvíce mě však uchvátil vzor života tuláka božského Františka a tak postupně začala růst má touha žít podobně jako on. Jak to však udělat, nepatřím-li k žádnému společenství, mám vůbec šanci?

A tehdy se stal zázrak. Božím řízením, jak jinak, dostal se mi do rukou tiskopis s rozhovorem jistého redaktora s bratrem Pavlem Stanislavem Matůšů – terciářem, který tenkrát jezdil do společenství františkánů v Uherském Hradišti. Napsala jsem tedy do té redakce a vyšlo to. S bratrem Pavlem jsme se sešli, on si mne „prověřil“ a poté mě pozval na následující schůzku do hradištského společenství. Jaké však bylo mé překvapení z prvních slov jedné sestry při vzájemném představování, když jsem uslyšela; „Co tá tady chce?“ Bylo to horší než studená sprcha, každý si dokáže představit, jak jsem musela být zaražená, chtěla jsem okamžitě odejít. Bratr Pavel mě však zadržel se slovy, která si pamatuji do dneška; „Nikdy to nevzdávej, nenech se odradit, to tě Pán jenom zkouší!“

Bratr Pavel byl až do své smrti mým pomocníkem na cestě za svatým Františkem, ale také dobrým přítelem a skutečným bratrem. Jeho slova mě provázejí už 23 let, i když, přiznám se, několikrát jsem chtěla se vším praštit. Přesto se vždy znovu přesvědčuji, že náš milosrdný Pán mě chce mít právě tady, mezi františkány. Takto mi dal opravdové bratry a sestry, byť nejsme žádní svatoušci. Za to všechno, za své místo na slunci, jsem Pánu Bohu neskonale vděčná.

K mému vstupu do SFŘ přispěl roční formací František Hrubý, obláčku jsem měla u Panny Marie na Svatém Hostýně a svou profes jsem vložila do rukou P. Jana Maria Vianneye Dohnala OFM u svatého Josefa v Moravské Třebové. Tuto cestu, kterou by možná

někteří považovali za náhodnou, já vidím opačně. Upřímně mohu říci, že františkánský způsob života mě inspiruje stále. Jak v životě přirozeném, tak i v tom duchovním, i když už jsem dávno v důchodu. Prošla jsem dobrou školou bratra Pavla i mnohými vlastními zkušenostmi. Jenom lituji, že se bratr, který mi byl tak blízký, mé profese nedožil.

Stále se učím. Máme dnes mnoho možností další formace, které nabízí náš řád. Toužím být opravdovou sestrou všem, jak nás to učí svatý František a jak mě to svým životem ukazoval bratr Pavel. Být opravdová až do morku kostí a nikdy to nevzdávat.

d.m.s. Lina Fišerová OFS
MBS Zlín